

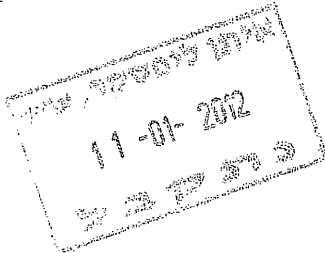

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

11 דצמבר 2011

תמ"ש 41179-08-11

1

בפני כב' השופטת ד"ר ורדה בן שחר

תובעים

1.

2.

3.

באמצעות עו"ד איילת ישראל מרגלית ועו"ד רוברט ליכט פטרן

נגד

נתבע

באמצעות עו"ד איתן ליפסקר, עו"ד שמואל מורן ועו"ד עומרי דרור

2

3

פסק דין

4

5

6

זוהי תביעה להחזרת ילדים חטופים מארה"ב לישראל על פי אמנת האג (החזרת ילדים חטופים תשנ"א-1991) (להלן: "האמנה").

7

8

התובעת היא אמם של בתי ה-13 ושל בן ה-10.5 שנים (להלן: "הקטינים") הנתבע הוא אביהם.

9

10

11

העובדות בקציר האומר :

12

13

1. הצדדים הם בני זוג נשואים אזרחי מדינת ישראל.

14

2. הקטינים, ילידי הארץ.

15

3. משפחותיהם של בני הזוג גרות בישראל.

16

4. לבני הזוג בית ב"ב", בו התגוררו עובר לנסיעתם בקיץ בשנת 2009 לקליפורניה שבארה"ב (להלן: "הבית") בסמוך מתגורר גם אחיה של התובעת.

17

18

5. הנתבע הוא הבעלים של חברה בישראל העוסקת בתחום התרגומים "ב".

19

6. בשנת 2009 החליטה הנהלת החברה לשווק את מוצרי החברה בארה"ב ושלצורך כך יוקם סניף של החברה בקליפורניה. הנתבע נסע עם משפחתו לארה"ב כדי להקים הסניף.

20

21

7. לשם כך, הוסדרה עבורו ויזת עבודה למשך שנה שהוארכה לאחר מכן עד לשנת 2012 מתוקפה קיבלו גם התובעת והקטינים אשרות שהייה.

22

23

8. הנתבע טוען כי התוכנית מלכתחילה הייתה לנסיעה לתקופה של שנתיים ועד מקסימום שלוש שנים. על כך קיימת מחלוקת בין הצדדים.

24

25

9. הבית בישראל הושכר למשך 22 חודשים. הצדדים שכרו דירה בקליפורניה.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

11 דצמבר 2011

תמ"ש 41179-08-11

10. הקטנים השתלבו במערכת החינוך ובחוגים, היו רשומים להמשך לימודים גם לשנת הלימודים הנוכחית. הילדים יצרו קשרים עם חברים. לבת חברה אחת טובה בארה"ב לבן היו מספר חברים.
11. התובעת החלה לעבוד כמאמנת כושך ואף שיפרה את כישוריה בעידודו של הנתבע, באמצעות קורסים שונים בתחום עיסוקה.
12. הצדדים נהגו להגיע בתקופת הקיץ עם הילדים לחופשות בישראל והמשיכו לקיים כל תקופת שהותם בארה"ב קשרים עם בני המשפחה ועם חבריהם בישראל.
13. הנתבע הקים סניף של החברה הישראלית בקליפורניה באמצעות חברה לגיוס לקוחות כאשר בפועל החברה הישראלית מבצעת את העבודה, מקבלת אחוזים מהעסקה ומחייבת את החברה האמריקאית בדמי ניהול (פרוטוקול עמ' 56 מול שורות 15 ואילך).
14. במערכת היחסים הזוגית של הצדדים החלו להתגלות בקיעים. השניים החלו בתהליך טיפול זוגי שנמשך על פני למעלה משנה.
15. במהלך שנת 2011 עשה הנתבע ניסיון לטענתו, לאתר כוח אדם לחברה לרבות לאיתור מנהל שיחליף אותו בתפקיד אך לא מצא ולכן הייתה מחשבה שמי שיחליף אותו וינהל את החברה בארה"ב יהיה מנכ"ל החברה הישראלית מר. בינתיים הנתבע הודיע לטענתו למשפחה שהם יישארו בארה"ב למשך שנה נוספת. על נושא זה קיימת מחלוקת בין הצדדים שכן התובעת טוענת שבשל הצלחתה של החברה האמריקאית תוכנית הצדדים הייתה להישאר בארה"ב למשך שנים ארוכות.
16. בסוף חודש יולי 2011 הסכם השכירות בדירת הצדדים בקליפורניה עמד להסתיים, השניים שכרו דירה חלופית וארזו את ביתם במטרה לעבור אל הדירה החדשה.
17. ב- 8.7.2011 טס הנתבע לישראל עם שני הקטינים לחופשה מתוכננת, התובעת המשיכה באריזה לקראת המעבר לדירה החדשה.
18. בשל החרפת היחסים בין הצדדים, עובר לנסיעת הנתבע עם הקטנים לישראל ובשל אירועים שהתרחשו הנוגעים לכך בעת שהות הנתבע עם הילדים בחופשה בישראל, החליט הנתבע להישאר בארץ עם הקטינים והודיע על כך לתובעת ביום 18.7.2011, באמצעות מסרונים, דוא"ל ושיחות ארוכות בטלפון שהתנהלו ביניהם.
19. הנתבע ביטל את הסכם השכירות של הדירה החדשה אליה היו אמורים לעבור הצדדים בארה"ב. ביטל את ויזת העבודה שלו ועקב כך ביקש לבטל את אשרות הקטינים והתובעת. כל הציוד והריהוט של הצדדים שאופסן במכולה נשלח על ידי התובעת לישראל (על מקום המצאה של המכולה והיעד המדויק קיימת מחלוקת בין הצדדים).
20. שני הצדדים הגישו תביעות גירושין הנתבע בבית הדין הרבני בישראל ואילו התובעת בארה"ב. הנתבע שהקדים את התובעת בתביעתה על-פי האמנה קיבל מבית הדין הרבני את המשמורת הזמנית על הקטינים. קיימים הסדרי ראייה בין הקטינים לבין אמם (חלקם מתוקף הסכמה וחלקם מתוקף קביעת מותבים שונים שדנו בתביעות הצדדים).

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

11 דצמבר 2011

תמ"ש 41179-08-11

21. הנתבע חזר להתגורר עם הקטינים בבית הצדדים ב"י". הילדים החלו ללמוד במסגרות החינוך בישראל.

22. הצדדים באמצעות עו"ד ניסו לגבש הסכם לפתרון המחלוקת שביניהם הנתבע מבסס את עליו את הגנת ה"השלמה" בנושא זה קיימת מחלוקת בין הצדדים.

השאלות המצריכות הכרעה הן :

- א. מהו מקום המגורים הרגיל של הקטינים.
- ב. האם מתקיימת הגנת ההסכמה שבסעיף 13 א לאמנה
- ג. האם מתקיימת הגנת ההשלמה שבסעיף 13 א לאמנה
- ד. האם יגרם לקטינים נזק אם בית המשפט יורה על החזרתם לארה"ב בהתאם לסעיף 13ב לאמנה
- ה. חוסר תום לב בשימוש בהליך משפטי

דין

את יעדיה של האמנה בדבר ילדים חטופים מפרטות כב' השופטת דורנר ב:ע"א 5532/93 ד"ר דוד גונזבורג נ' אלנה גייל גרינוולד, פ"ד מט(3), 282, 294-293 (1995).

מטרתה העיקרית היא להבטיח את החזרתם המיידית של ילדים, אשר הורחקו שלא כדין ממקום מגוריהם הרגיל אל מדינה מתקשרת ואו לא הוחזרו ממנה ועל ידי כך להבטיח כי זכויות המשמורת והביקור על פי הדין של אותה מדינה יכובדו (סעיף 3 לאמנה).

ההליך על פי האמנה הוא הליך מזוורז וכפי שנקבע בפסיקה הליך של "כיבוש דלקה" (ראה למשל : דברי כב' השופטת נתניהו בבש"א 1648/92 טורנה נ' משולם (29.4.92)) כאשר המשך ההתדיינות בין הצדדים לגבי ענייני המשמורת והסדרי הראייה ימשיכו להתקיים במדינה המשמשת מקום מגוריהם הרגיל של הקטינים.

אך לכלל זה נקבעו חריגים באמנה המשמשים הגנה כנגד החזרת הילד למקום מגוריו הרגיל. אלו פורטו בסעיף 13 א,ב לאמנה.

בתביעה זו קיימת מחלוקת בין הצדדים לגבי "מקום המגורים הרגיל" של הקטינים. כמו כן סבור הנתבע שהראיות מצביעות על כך שמתקיימים החריגים שבסעיף 13א ו-ב לאמנה.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

11 דצמבר 2011

תמ"ש 41179-08-11

מקום המגורים הרגיל

על מנת שיקבע האם הרחקתו או אי החזרתו של הקטין הייתה שלא כדין על בית המשפט לקבוע מהו מקום מגוריו הרגיל של הקטין.

המושג "מקום מגורים רגיל" לא הוגדר על ידי מנסחי האמנה, יש אומרים במכוון, ובתי המשפט נדרשו לפרש אותו בנסיבות בהן בני זוג כבר העתיקו מגוריו מקום אחד לאחר.

בע"מ 7206/93 גבאי נ' גבאי, פ"ד נא (2) 241, קבע כבי הנשיא ברק כי :

"מקום המגורים" אינו ביטוי טכני. זה אינו "דומיסיל" או "residence". הוא מבטא מציאות חיים נמשכת. הוא משקף את המקום בו גר כרגיל הילד, עובר לחטיפה. נקודת המבט היא של הילד והמקום בו הוא גר. הבחינה מתמקדת בחיי היום יום של העבר ולא בתוכניות העתיד. כאשר ההורים חיים יחד, מקום המגורים הרגיל של הילד הוא בדרך כלל מקום מגורי הוריו."

בפסק דינו התייחס כבי השופט ברק לגישה שהייתה נוהגת לפיה מקום מגורים רגיל משמעותו היכן התגורר הקטין פיזית עובר להרחקתו, גישה שלימים כונתה האסכולה העובדתית שראשיתה למעשה בפסיקה אמריקאית (1993) Friedrich v. Friedrich (1995) Feder v. Feder ראה גם כבי השופט פורת בעע"מ (מחוזי ת"א) 70/97 עע"מ (תל-אביב-יפו) 71/97 בר"ע (תל-אביב-יפו) 107/97 ש.ד. נ' ט. ד. (פורסם באתרים המשפטיים ב- 1998). רע"מ 7994/98 דגן נ' דגן, פד"י נג(3) 254; ע"א 5532/93 דוד גוזנברג נ' אלנה גרינוולד פד"י מ"ט (3) 282; ע"א 4391/96 אדם פול רו נ' דפנה רו' פד"י נ(5) 338; ע"א 493/85 מרגלית פדידה נ' יעקב פדידה פד"י ל"ט (3) 578.

ביחד עם האסכולה שקבעה "מבחן עובדתי" החלה להתפתח בפסיקה אסכולה "כוונתית" לפיה אין להסתפק בעובדת מקום המגורים הפיזי אלא גם בכוונת הצדדים כשהשאלה שנשאלה האם לצדדים הייתה כוונת עקירה. (ראה Mozes v. Mozes, 239 F.3d 1067 (9th Cir. 2001); תמ"ש (תל-אביב-יפו) 46252/04 פלוני נ' אלמונית, תק-מש 2005(1), 30). מע"מ (מחוזי ת"א) 1026/05 ע"א נ' מ' א' (פסק הדין מ-2005).

בעע"מ (מחוזי ב"ש) 130/08 פלונית נ' פלוני (פסק הדין מ-2008) מתייחס כבי השופט הנדל למחלוקת שהתפתחה בפסיקה בין המבחן העובדתי למבחן הכוונתי. לאחר סקירה רחבה של הפסיקה הוא מגיע למסקנה שיש לבחון כל מקרה לנסיבותיו בדיקה עובדתית מעמיקה דרך צפייה בעולמו של הילד כשהמבחן צריך להיות מבחן משולב וגמיש שיתבסס על בדיקה מעמיקה שנשענת על יותר מאשר מבחן משפטי בודד :

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

11 דצמבר 2011

תמ"ש 41179-08-11

1 "להשקפתי המחלוקות בפסיקה הן פחות קוטביות מכפי שנראה. העמדה המשותפת
 2 לאסכולות המשפטיות השונות היא שכלל משפטי מסוים עומד ביסוד ההכרעה. תחת
 3 זאת, מוצע לבחון את המקרה על פי נסיבותיו, ודרך צפייה בעולמו של הילד ניתן לקבוע
 4 מהם השיקולים המכריעים את הכף במקרה המסוים. המבחן המוצע בודק את המצב
 5 העובדתי הכולל, לרבות כוונת ההורים - שאף היא בגדר עובדה - כדי להשיב לשאלה, מה
 6 הוא מקום מגוריו הרגיל של הילד. מבחן זה אינו נשען על מבחן משפטי בודד או אפילו
 7 משולב שכן, לעניות דעתי, גישה כזו עלולה להכתיב תוצאות לא מאוזנות במקרים
 8 הגבוליים או לצמצם את שיקול הדעת של הערכאה המבררת, מעבר לנדרש על פי האמנה.
 9 כמוכר בסופו של דבר, ההכרעה היא משפטית אך כובד המלאכה נשען על בירור עובדתי
 10 טהור ביחס למקום מגוריו הרגיל של הילד".

11 (ראה גם דברי כב' השופט הנדל בע"מ ב"ש 121/07 פלונית נ' אלמוני (כב' השופט הנדל פורסם ביום
 12 18.6.2007)

13 בע"מ 741/11 פלונית נ' פלוני (ניתן ביום 17.5.2011) מתייחסת כב' השופט ארבל לאסכולות
 14 השונות. לגישתה יש לשלב בין שתי הגישות "באופן שיתיר את המוקד בבחינת שאלת עובדת
 15 המגורים הפיסיית, אך ייתן גם משקל מסוים לכוונת הצדדים ולמציאות חייהם".

מהכלל אל הפרט

18 לאחר שבחנתי את העובדות שהוצגו בפני הגעתי למסקנה כי כוונת הצדדים הייתה מלכתחילה
 19 לנסוע לארה"ב לתקופה מוגבלת של כשנתיים. בעת שהותם בארה"ב הם שינו את תוכניתם והחליטו
 20 להישאר אליבא דנתבע כשנה נוספת ולתקופה בלתי מוגבלת לטענת התובעת. בכל מקרה לא נקבע
 21 מועד מוסכם וידוע לחזרה. בפועל הנתבע חזר עם הקטינים בתום 23 חודשים כשהנסיעה תוכננה
 22 מראש למטרת חופשה. אין ספק שההחלטה שלא לחזור מהחופשה לא הייתה מתוכננת לא תואמה
 23 עם התובעת ואף היותה הפתעה לילדים. אין ספק שהתובעת הייתה מעוניינת להישאר בארה"ב בעוד
 24 הנתבע התכוון לחזור לארץ לאחר תקופה מוגבלת של כשלוש שנים גם הקטינים ידעו כי
 25 הנסיעה היא לזמן מוגבל ואף ציפו לחזור לישראל.

1. מטרת הנסיעה ולכמה זמן מה הייתה תוכננה

28 בשנת 2009 החליטה הנהלת החברה הישראלית שבבעלות הנתבע לפתוח סניף בארה"ב.
 29 הוחלט כאמור שהנתבע ייסע לארה"ב לתקופה של שנתיים להקמת הסניף (ראה עדות
 30 מנכ"ל החברה בסעיף 7 לתצהירו ובעמ' 54 מול שורות 1 ואילך, עדות הנתבע בעמ' 70 מול
 31 שורות 10 ואילך).

32 בהתאם לעדותו של המנכ"ל התוכנית הייתה שלאחר שנתיים אם לא ימצא מנהל מקומי
 33 הוא יהיה זה שיחליף את הנתבע בארה"ב ועל כך הודע לשלטונות ההגירה בארה"ב ביחד עם
 34 הגשת ויזת העבודה לנתבע (ראה נספח ח' וכן נספח ל"א).

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

11 דצמבר 2011

תמ"ש 41179-08-11

- 1 עדות עורך הדין של החברה רון טראוב בעמ' 34 מול שורות 27 ואילך לגבי מטרת הנסיעה
 2 ומשך הזמן המתוכנן וכן ראה מסמך נ/1 שכתב בשם התובעת לבית המשפט ברמלה
 3 בבקשה לבטל את זימונה למסירת עדות בת.פ. 2373/07 מהטעם שנסעה לארה"ב
 4 לשנתיים. יש לציין שהתובעת טוענת שהמכתב נכתב מבלי שהעד שוחח איתה עובר להגשתו.
 5 אינני מוצאת שטענה זו מפחיתה מהמשקל שיש ליתן לו שכן הוא נכתב בתיאום איתה
 6 לצורך ביטול התייצבותה למסירת העדות. המכתב נכתב באוגוסט 2009 כך שהוכן ונשלח
 7 ללא כל קשר לתביעה זו.
- 8 עדות עו"ד עמנואל קדוש אף הוא עו"ד של החברה מסר בעדותו כי הנסיעה של הנתבע
 9 הייתה להקמת השלוחה שתשמש כזרוע שיווקית. הוא לא ציין מה היה משך הזמן המתוכנן
 10 אלא שהנסיעה הייתה למטרה מוגדרת (עמ' 44 מול שורות 31 ואילך ובעמ' 45 מול שורות 4
 11 ואילך)
- 12 עדותו של מר שוקל בר איש נדלין שמשמש כיועץ נדלין עסקי לחברה הישראלית. העד העיד
 13 כי שמע מהנתבע שהוא נוסע להקים את סניף החברה בארה"ב ולגייס כוח אדם מקומי
 14 לכשנשאל אם הופתע שהנתבע שב לארץ השיב בעמ' 51 מול שורות 7 ואילך: "... זה היה
 15 מובן מאילוי שהוא חוזר לארץ".
- 16 עדות חברו של הנתבע גיל רובינשטיין בעמ' 52 מול שורות 19 ואילך.
 17 התובעת טוענת שיש לראות בעובדה שהוקמה בארה"ב חברה אמריקאית ולא סניף של
 18 החברה הישראלית ראייה לכך שהצדדים התכוונו להשתקע בארה"ב. אני מתקשה לקבל
 19 טענה זו שכן מנכ"ל החברה ועו"ד שלה הבהירו שמדובר בחברה לגיוס לקוחות המקבלים
 20 את שירותים מהחברה הישראלית כך שמת לי חברה או סניף של חברה כשהמטרות הן זהות.
 21 החברה הישראלית היא המבצעת בפועל של העבודה וממנה נקנים השירותים.
- 22 עוד טוענת התובעת כי יש לראות בעובדה שהנתבע גייס כוח אדם מתאים לחברה
 23 האמריקאית אך לא גייס מנהל שיחליף אותו בתפקוד הוכחה לכך שכונת הצדדים הייתה
 24 להשתקע. טענה זו עומדת בסתירה לעדות הנתבע לפיה לא הצליח לגייס מנהל וכי תוכנן
 25 שמנכ"ל החברה הישראלית יחליף אותו לא זו ואף זו שהוא אישר כי תכנן להישאר שנה
 26 נוספת אך הנסיבות בין בני הזוג הניעו אותו לשנות מתוכניתו.
 27
- 28 **דירת הצדדים בבית דגן הושכרה למשך שנתיים:**
- 29 ראה עדותו של השוכר העד דודו בריבי. העד מסביר שמלכתחילה הודע לו על ידי הנתבע כי
 30 השכירות היא למשך שנתיים. לדבריו שאל אם תהייה אופציה להארכה נאמר לו "לא
 31 מבטיח". בפועל הוא פינה את הבית בחודש יולי 2011, עם חזרת הנתבע עם הקטינים ארצה,
 32 חודש לפני תום תקופת השכירות.
 33
- 34 הנתבע טען שבכל מקרה גם אם המשפחה הייתה נשארת שנה נוספת בארה"ב הוא לא היה
 35 מאריך את הסכם השכירות עם השוכר אלא משכיר את הבית לשוכר אחר.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

11 דצמבר 2011

תמ"ש 41179-08-11

- 1 באשר לטענת ב"כ התובעת לפיה התכוון למכור את הבית בבית דגן טען הנתבע כי הבית
2 מעולם לא הוצע למכירה אלא שמתווכים התעניינו בבית והציעו למכור את הבית במחיר
3 גבוה: "לא פסלתי על הסף, בתקופה הזאת שהמחירים גבוהים בא מישוה ומציע סכום
4 גבוה ו... לא רצתה להזדרז לבית דגן, כבר אז היו ויכוחים אם הוזרים לשם או לא או
5 לרמת השרון היו ויכוחים" (אני מוצאת שנספח י"ז לנספחי התובעת תומך בטענה זו) גם
6 בעובדה שהנתבע התעניין אצל חבר, רואה חשבון אם יצטרך לשלם מס בארה"ב (בזמן
7 שהוא נמצא בארה"ב) אם ימכור את הבית בישראל אין ליתן משקל. אני נותנת אמון בעדות
8 זו שכן כפי שיפורט בהמשך התברר שהתובעת אכן התעניינה במגורים לעצמה ברמת השרון
9 ואף דרשה מהנתבע בהסכם שגובש בין השניים שהנתבע יממן מגוריה ברמת השרון
10 ושהילדים ילמדו שם.
11
- 12 **3. הנתבע טוען שהמשיך לשלם בארה"ב את ביטוח הבריאות בישראל, את הביטוח הלאומי**
13 **ולחפריש לקרן הפנסיה ובכך הוא מבקש לראות חיזוק לטענותיו.**
14 אינני סבורה שיש ליתן משקל לעניין זה שכן ברי כי בכל מקרה לא היה רוצה להפסיד
15 זכויות שצבר. טענת התובעת שביטוח הבריאות נועד לזמנים שהם ביקרו עם הילדים
16 בישראל מקובלת עלי.
17 מאידך אינני מקבלת את טענת התובעת שיש לראות בכך שהנתבע שילם מס הכנסה
18 בארה"ב ראייה לכך שתכנן להתגורר בארה"ב. שכן ברי שמי שעובד ומתפרנס בחו"ל צריך
19 לשלם מס על עבודתו ולקזז סכומים אלו עם המיסים שעליו לשלם בישראל עבור אותה
20 הכנסה.
21
- 22 **4. התובעת טענה שהנתבע התעניין ברכישת דירה עבור הצדדים בארה"ב** 1/ת ובכך היא
23 מבקשת לתמוך טענתה שכוונת הצדדים הייתה להשתקע בחו"ל הנתבע דחה טענה זו
24 והבהיר כי התעניין ברכישת דירה זולה כמו ישראלים רבים אחרים בפניקס אריזונה
25 למטרת רווח אך לא מימש את הרעיון, יש לזכור שהצדדים התגוררו בקליפורניה(ראה עמ'
26 73 מול שורות 1-13).
27
- 28 **5. התובעת מבקשת לראות בעובדה שהנתבע עודד אותה להשתלב בקרוסים מתחום עיסוקה**
29 **כוונת הנתבע להישאר בארה"ב.**
30 הנתבע דחה טענה זו וטען שהמטרה הייתה שהתובעת תחזור לארץ עם תעודות שיאפשרו
31 לה להתקבל בארץ לכל עבודה מתחום עיסוקה (עמ' 73 מול 31) דבר שנראה סביר בעיני.
32
- 33 **6. שמירת קו האשראי בארה"ב** התובעת מפנה לנספח כ"ו לנספחי התביעה לפיו הודיע לה
34 הנתבע ב- 18.7.2011 שעליה לפתוח את החשבון המשותף שסגרה במטרה שלא יאבדו את
35 היסטוריית האשראי בארה"ב ראייה לכך שביקש להישאר בארה"ב. הנתבע מסר בעדותו

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

11 דצמבר 2011

תמ"ש 41179-08-11

- 1 (בעמי' 66 מול שורות 21 ואילך) שמטרת המסרון שנשלח הייתה להודיעה שהוא העביר
 2 לתובעת סך של 10,000 דולר לחשבון המשותף כדי שעסקאות שבוצעו בכרטיס האשראי
 3 שטרם נפרעו מחשבון זה תוכלנה להיפרע וזאת כדי שלא יאבדו את "היסטוריית האשראי
 4 בארה"ב". אני מתקשה לראות בכך חיזוק לטענות התביעה אני סבורה שזו פעולה שכל אדם
 5 ישר דרך ואו איש עסקים אשר רוצה לשמור על מעמדו בכל מדינה היה נוקט בנסיבות אותן
 6 עניין.
- 7
- 8 **7. כוונות התובעת** באשר לכוונות התובעת טוען הנתבע שהתובעת לא רצתה לחזור לארץ
 9 לאחר שנתיים אלא רצתה להישאר שנה נוספת כפי שסיכמו ביניהם (עמי' 74 מול שורות 24
 10 ואילך) הנתבע התניח לתגובתה של התובעת כשהודיע לה לדבריו שהם יישארו שנה נוספת
 11 בחו"ל "נכון שכולם רצו לחזור. לא מיהרה לחזור, אני והילדים היינו עם הלשון
 12 בחוץ ורצינו לחזור לישראל. רוצים משפחה וחברים..... ידעתי שהיא רוצה להישאר עוד
 13 שנה".
- 14 התובעת כלל לא נחקרה על ידי ב"כ הנתבע בקשר לכוונותיה ובכך מבקשים ב"כ לראות
 15 החיזוק לטענותיה לכוונת ההשתקעות.
- 16 מה לי עדות התובעת כדי לאשש את הטענה שהתובעת לא הייתה מעוניינת לחזור לארץ,
 17 ניתן להסיק את הדברים מהתנהלותה לאורך כל ההליך כפי שיפורט בהמשך ומעדות הנתבע
 18 על כך שניסה לשכנע אותה לשוב באמצעות בני משפחתה. התכתב איתה באמצעות הדואר
 19 האלקטרוני ובאמצעות הפלאפון בעניין זה הדברים אף עלו מחקירת עדיה.
- 20
- 21 **8. שיחה עם הילדים** - הנתבע הפגיש את הקטינים עם פסיכולוגית הגבי הגבי ישראלה
 22 יעקבוביץ' אשר העידה בבית המשפט וציטטה מהדברים שאמרו לה הקטינים כדלקמן:
 23 "פחות התחברה לאמריקה, העדיפה את החברות פה... מצטטת "אוהבת את
 24 אמא, לא איכפת לה שאנחנו רוצים ישראל, כיף לה שם, אנחנו נסבול לא אכפת לה
 25 שאנחנו לא רוצים להיות שם" אמר לה: "היה גרוע, לא התחברתי לחברים
 26 כל כך "לא טוב"
 27 אף אני שוחחתי עם הילדים בלשכתי ושמעתי דברים דומים הקטין שוחח על חברים וסיפר
 28 שלמד עם זרים ולמעשה היה לו חבר אחד "נורבגיי". שמעתי מהבת שעובר לעזיבתם היא
 29 נפרדה מחבריה בארץ והודיעה להם שהיא נוסעת לשנתיים. שמעתי מהם שהחלטת הנתבע
 30 שלא לשוב מהחופשה בארץ לארה"ב הפתיעה אותם (ראה גם נספח ט' ו- כ' לנספחי
 31 התביעה) אך הם מאוד שמחו. יחד עם זאת שמעתי מהם שהתוכנית הייתה להישאר
 32 בארה"ב למשך שלוש שנים בלבד. החלטת הנתבע להישאר בארץ לדבריהם נבעה מהחשש
 33 שאם תעבורנה שלוש שנים הם יהפכו לקבועים ואמם תוכל לקבוע איפה הם
 34 יתגוררו. הילדים לדבריהם מאוד שמחו ואף רצו לשוב לישראל.
 35 לפיכך מנקודת מבטם של הקטינים מקום המגורים איננה ארה"ב.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

11 דצמבר 2011

תמ"ש 41179-08-11

1
2 לאור כל המפורט לעיל אני קובעת כי הצדדים התכוננו מלכתחילה לעזוב את הארץ לתקופה של
3 שנתיים אף כי לא קבעו מועד מוגדר לחזרתם ארצה. לאחר כשנה וחצי בתקופת החורף של שנת
4 2011 הבין הנתבע שיהיה עליו להישאר פרק זמן נוסף של כשנה על מנת למצוא מחליף לניהול
5 החברה האמריקאית שמשמש כזרוע לגיוס לקוחות לחברה הישראלית. על כך הוא הודיע למשפחה,
6 לתובעת ולקטינים. בינתיים היחסים בין בני הזוג הלכו והורעו למרות הטיפול הזוגי.
7 עובר לנסיעת הנתבע עם הקטינים לארץ התרחש אירוע מיני שיצר שבר עמוק ביותר בין בני הזוג
8 והיווה נקודת מפנה ביחס לזוגיות שלהם (ראה: תקירת הנתבע בעמ' 64 לפרוטוקול מול שורות 15
9 ואילך) אינני מרשה להתייחס לשאלה מי מבני הזוג היה הגורם המניע מאחורי אותו אירוע מיני אך
10 כתוצאה מאותו אירוע נראה היה שבני הזוג לא יוכלו להמשיך בחיי הזוגיות שלהם, לפחות לא כפי
11 שנהגו עד אותו מועד. זממים לפני שהנתבע טס עם הקטינים לישראל הוא קיבל הודעה מהתובעת
12 לפיה היא מקיימת מערכת יחסי מין עם גבר אחר (ראה נספח טו מיום 5.7.2011) לכשהגיע הנתבע
13 לארץ עם הקטינים ובהמשך לאותו אירוע קיבל מיסרון נוסף בו הודיעה לו התובעת בזו הלשון: " if
14 u have something to tell me its better that u tell and not that I will find out 'I think its really good
15 that u will find another home 'its make us quite " (נספח י"ז מיום 13/7 2011) מסרון זה הוא
16 המשך למסרון ט"ז ששלח באותו יום כשעה לפניו ובו נכתב (באנגלית ובתרגום חופשי): "אמשך
17 להרוס אותי אודיע לך מה הצעד הבא שאנקוט, תודה על דאגתך ואהבתך, אבא את הילדים, אני
18 חושבת שאתה צריך למצוא לעצמך בית חדש, אני חושבת שלא תוכל להמשיך להיות איתנו יותר "
19 בנוסף מצא הנתבע כי התובעת ביצעה פעולות בחשבון הבנק המשותף. משכה כספים והעבירה אותם
20 לחשבון שלה (ראה נספחים י"ח – כ"ט).
21 לאור ההודעות הללו החליט הנתבע להישאר עם הקטינים בארץ ולא לשוב מהחופשה לתקופה
22 נוספת כפי שתוכנן מלכתחילה. (ראה: פרוטוקול עמ' 74 מול שורות 19 ואילך) התובעת טוענת כי
23 הועבדה שהשאיר את החברה ללא ניהול מצביעה על כך שלא תכנן כלל לאתר מנהל חלופי אלא
24 להשתקע בארה"ב. אינני מקבלת טענה זו שכן מהראיות שהוצגו בפני עולה בברור שהתוכניות עובר
25 לנסיעה וגם לאחריה היו להישאר בארה"ב לזמן מוגבל ולא לעקור לארה"ב אלא שהמשבר שנוצר
26 בין השניים הניע את הנתבע להישאר בארץ בסמוך לבני משפחתו וחברים כפי שמסר בעדותו. עמדת
27 הילדים כפי שהובאה בפני מחזקת טענה זו. הנתבע התייעץ כפי שאני מבינה עם עו"ד והגיע לכלל
28 מסקנה שאם ישוב לארה"ב יצטרך לנהל את הליכי הגירושין שם. הוא חשש שבקרה כזה קיים
29 סיכוי גדול שלא יוכל לשוב עם הילדים ארצה אף כי כאמור זו הייתה כוונת הצדדים. לכן, העדיף
30 לוותר על איתור מנהל מחליף לטובת ההישארות עם ילדיו בארץ.
31 מכאן שמקום המגורים הרגיל של הילדים הוא בישראל ראה בעניין זה עמדתו של כבי' השופט דרורי
32 ב-בע"מ (י-ם) 575/04 י.מ. נ' א.מ. (פורסם ביום 9.11.2004).

33
34
35

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

11 דצמבר 2011

תמ"ש 41179-08-11

השלמה והסכמה

1
 2 סעיף 13 א סיפא לאמנה קובע כי כשהורה נחטף מסכים או משלים עם הרחקה שהתבצעה שלא
 3 כדין אין עוד צורך בטיפול הדחוף ומתן עזרה ראשונה על ידי בית המשפט לפתחו הובאה התביעה
 4 ולמעשה ההורה הנחטף מביע בכך דעתו כי הוא מעוניין שהטיפול בנושא המשמורת וההליכים
 5 הכרוכים בו יתבצעו במדינה אליה הורחק הקטין. משכך קורה הוא יוצר אצל ההורה החוטף ציפיה
 6 והסתמכות. ראה דברי כב' השופט אלון ב- ע"א 473/93 טלי ליבוביץ נ' מיכאל ליבוביץ, פ"ד מז(3),
 7 63, 70-71 (1993) וכן דברי כב' השופטת ארבל ב- בע"מ 741/11 פלונית נ' פלוני (פסק הדין מיום
 8 17.5.11):

הסכמה

9
 10
 11 הנתבע טוען שהייתה בינו לבין התובעת הסכמה מלכתחילה שאם מי משני הצדדים ירצה לשוב
 12 לארץ הם ישובו.
 13 הוא טוען שכאשר הודיעה לתובעת שהוא נשאר עם הקטינים בארץ היא נתנה הסכמתה לכך כראייה
 14 לכך הוא מציג מסרונים ששלחה לו התובעת. נספח ל"ד הוא מסרון שנישלח על ידה ביום 13.7.20 בו
 15 היא כותבת כדלקמן:

16 "I will stay behind what I'm said, if u want to return will do but I can't do it like this...."

17 הוא אף מבקש להסתמך על תצהיר שכתבה חברתה של התובעת מארה"ב המאשש טענה זו. דא עקא
 18 שאותה חברה לא הובאה לעדות לפיכך אינני יכולה לקבל את התצהיר כראייה.

19
 20 התובעת נחקרה על המסרונים הללו ועל אחרים שאתיחס אליהם בהמשך והשיבה שהיא איננה
 21 זוכרת שכתבה אותם. שהפלאפון שהחזיקה הוא בבעלות החברה ולכן הנתבע יכול היה לשלוח
 22 בעצמו מסרונים מאותו מכשיר (פרוטוקול עמ' 91 מול שורות 22), רוצה לומר שלא כתבה את אותם
 23 מסרונים אף כי אישרה שזה הפלאפון שהיה בחזקתה ובשימושה. לעובדה שאושרה גם על ידי אמה
 24 (בחקירתה). בנוסף טענה: "הבטחתי לו המון דברים מתוך מצב של חורבן רק כדי שאצליח לראות
 25 את הילדים שלי"

26 טענות אלו תמוהות שלא לומר בלתי אמינות שכן ברי כי מדובר בפלאפון של התובעת. מדובר
 27 בשורת מסרונים ארוכה שמבטאת תקשורת מתמשכת בין הנתבע והתובעת לאורך זמן שמתייחסת
 28 לאירועים ספציפיים שהתרחשו ביניהם במהלך אותה תקופה.

29 גם טענתה שכתבה את הדברים רק משום שרצתה לראות את ילדיה איננה משקפת את המציאות
 30 שכן האפשרות של התובעת לראות את ילדיה לא נמנעה ממנה. התובעת הגיעה לישראל נפגשה עם
 31 ילדיה ובחרה מרצונה לנסוע חזרה לארה"ב כדי לנהל שם את תביעת הגירושין (ראה בקשתה
 32 לדחיית הדיון בישראל לשם כך פרוטוקול מיום 6.9.2011).

33 בנסיבות הללו אני קובעת כי אכן הייתה הסכמה מלכתחילה כטענת הנתבע שהצדדים יחזרו לישראל
 34 עם מי מהם יחפוץ בכך.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

11 דצמבר 2011

תמ"ש 41179-08-11

1 כפי שנקבע בפסיקה כאשר הייתה הסכמה מלכתחילה ולא חל שינוי בהסכמה חרי שיכול היה הנתבע
2 להסתמך על אותה הסכמה ולפעול על פיה.

השלמה

5 השלמה משמעותה שההורה הנחטף השלים עם הרחקת הילד או עם אי החזרתו ומכך ניתן להסיק
6 כי הוא מוותר על זכות המימוש המידי של המשמורת או הביקור במדינה משם הורחק או לא
7 הוחזר הקטין (ראה דברי כב' הנשיאה בייניש ב:רע"א 7994/98 ט.ד. נ' ש.ד., פ"ד נג(3), 254, -260
8 (1999) 261)

9 השלמה יכולה להיות מפורשת ובהתנהגות חד פעמית כגון על ידי חתימה על הסכם עם ההורה
10 החוטף או על ידי צדף התנהגויות במהלך אירועים המשתכללים להשלמה (ראה כב' השופט ברק ב-
11 ע"א 7209/93 גמאי נ' גבאי, פ"ד נא (2) 241, 258).

13 הנתבע מבסס טיעונו להשתכללותה של השלמה מצידה על התובעת על הסכם שנכרת בין הצדדים
14 ועל התנהגות התובעת.
15 הנתבע מצביע על שורת פעולות שנקטה התובעת עם היוודע לה שהנתבע איננו מתכוון לשוב
16 לארה"ב.

17 א. התובעת שלחה לישראל את המכולה עם הציוד והמטלטלין שצברו הצדדים בארה"ב (ראה
18 נספחים ל', לז', לח', לט' מ', מד' לנספחי הנתבע) התובעת התכחשה לכך וטענה שלאור הודעתו
19 של הנתבע כי התובעת תחשב לשוהה בלתי חוקית (נספח כ"ט) עקב ביטול אשרת העבודה שלו
20 היא נבהלה ולכן: "שלחתי את המכולה לא רק לישראל אלא גם לסין למזרח הרחוק וכרגע היא
21 בחזרה לארה"ב". המסמכים מצביעים על כך שהתובעת שלחה את המכולה לישראל ולא
22 למקומות עליהם העידה. התובעת צרפה את מסמך מ"ז מתאריך 7.10.2011 המסמך נכתב על
23 ידי חברת ההובלות. עולה ממנו כי התובעת חזרה בה מספר פעמים מהובלת המכולה לישראל
24 ואו לבקש להחזירה לארה"ב ומשהגיעה המכולה לנמל חיפה היא החליטה לאכסן אותה
25 בישראל עד למסירת כתובת מדוייקת. באשר לטענת התובעת ששלחה את המכולה לישראל
26 משום שחששה להשאיר אותה בחו"ל משום שהנתבע הודיעה לה שתחשב כשוהה בלתי חוקית
27 אינני מקבלת הסבר בלתי קוהרנטי זה. מה גם שהתובעת הבהירה בעדותה שבמועד שליחת
28 המכולה לישראל הייתה בקשר עם שני עו"ד אחד מתחום המשפחה והאחר מתחום ההגירה עמ'
29 93 מול שורות 29 ואילך ובעמ' 30 משורה 1 ואילך לא זו ואף זו שבתאריך 31.7.2011 בעת
30 שהתובעת והנתבע ניהלו משא ומתן לכריתת הסכם ביניהם (נספח ל"ה) הודיעה התובעת לחברת
31 ההובלות הודעה בזו הלשון: "בהמשך לשיחתנו היום הריני מאשרת שליחת הקונטיינר
32 לישראל... בעוד שבועיים אמסור לך כתובת מדוייקת בארץ אחרי שאתמקם בדירה אבקש
33 עדכון מתי הקונטיינר יצא לכיוון הארץ" (נספח ל"ו).

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

11 דצמבר 2011

תמ"ש 41179-08-11

ב. פניית התובעת למתווך כדי לאתר דירה מתאימה לצרכיה בישראל.

מתוך חומר הראיות שהובא בפני עולה כי התובעת הסכימה לחזור לישראל בתנאי שתגור ברמת השרון ואו בקירית אונו. כך עולה מהמשא ומתן שניהלו הצדדים כך עולה מעדותו של המתווך אליו פנתה לשם איתור דירה להשכרה ברמת השרון (ראה פרוטוקול עמ' 60) יש לציין שהתובעת ניסתה להניא את העד מלמסור עדות בבית המשפט והדבר מדבר בעד עצמו. העובדה שהתובעת חיפשה דירה ברמת השרון כדי לחזור אליה מארה"ב עולה גם מעדות גיסתה (ראה עמ' 28 לפרוטוקול) (הגישה מוסיפה שהתובעת הייתה מעוניינת שילדיה ילמדו ברמת השרון).

ג. בין התובעת לנתבע התנהל משא ומתן לצורך חזרתה ארצה באמצעות מסרונים (ראה מסרונים

מתאריכים 2011.7.24-21, לה"מ) מהם עולה כי התובעת ביקשה מהנתבע לשכור עבורה דירה לצלם את הדירה המוצעת, לרכוש לה מכונית זהה לזו שהייתה לה בארה"ב (בצבע אפור שחור) כמו כן ביקשה לדעת באיזה בית ספר ברמת השרון ילמדו הילדים. יש לציין שמיד לאחר מכן ב-27.7.2011 היא שלחה את המכילה עם הציוד לישראל (נספח לז') וב-31.7.2011 שלחה את ההודעה לחברת ההובלות לגבי כתובת מדויקת שתנדיע להם למשלוח החפצים בתוך שבועיים, לאחר שתתמקם בדירה בישראל (נספח לו).

כריתת הסכם בין הצדדים

הנתבע טוען כי נכרת הסכם בין הצדדים. ששאלת מגורי הילדים בישראל לא הייתה במחלוקת המחלוקת שנתרו נסובו על עניינים כספיים. התובעת טוענת שלא הייתה כל השלמה מצידה שכן הצדדים ניהלו משא ומתן אך לא הייתה הסכמה לכך שהקטינים יתגוררו בישראל.

הנתבע הביא לעדות את עו"ד בגיה שניהל את המשא ומתן בשמו עם מי שייצגה את התובעת באותה עת במהלך כריתת ההסכם עו"ד צוונג. יש לציין שעו"ד צוונג לא הובאה לעדות על-ידי התובעת וחבל שכך.

עו"ד בגיה העיד שהתובעת נתנה הסכמה חד משמעית כבר בתחילת המשא ומתן ביום 25.7.2011 שהקטינים יתגוררו בישראל. המחלוקת נסובו על מיקום המגורים בישראל על נושא המשמורת והסדרי הראייה ועל נושאים כספיים (נספח כד (א)). אל תצהירו של עו"ד בגיה צורפה אסופת מסמכים (נספחים כד (א) – כד(בג)). עינתי במסמכים שהועברו בין ב"כ הצדדים, במכתבי התשובה ששלחה עו"ד צוונג שייצגה את התובעת באותו מועד אל עו"ד בגיה (נספח כד(ה)(ו)(י) (ט"ז)) נוכחתי שהם תומכים בעדותו של עו"ד בגיה. ממסמך כד(ט"ז) עולה כי ביום 8.8.2011 הודיעה ב"כ התובעת לעו"ד בגיה בזו הלשון: "כעת זה נראה בסדר מבחינתי, ישנם תיקונים טכניים שנתתי עליהם את הדעת..... אך אודה על הערותיך לגבי השינויים הלא מהותיים וכן תשלחי אלי את הנוסח הסופי כך שאשלה לבושמת לחתימה". כבר באותו יום שלח עו"ד בגיה נוסח מתוקן התואם לתיקונים שביקשה ב"כ התובעת לתקן (נספח כ"ד(י"ז)). בתשובה כתבה ב"כ התובעת ביום 9.8.2011 הודעה בזו הלשון: "יש עוד סעיף שמרשתי ביקשה להכניס והוא התחייבות שלא להוציא נגדה צו

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

11 דצמבר 2011

תמ"ש 41179-08-11

1 עיכוב יציאה מהארץ, אני מניחה שלא תהייה בעיה. בנוסף הייתי משנה את הסעיף הראשון כך
2 שהצדדים עצמם לא יתחייבו לחיות בארץ אלא מוסכם עליהם שהילדים יגדלו ויתחנכו בארץ ואם
3 אחד מהם ירצה להגר לא תהייה לאף אחד מניעה בשל הסכם זה. שוחחתי עמה על כך אך נראה לי
4 שזה הגיוני מבחינה משפטית ובהתחשב בחופש התנועה" (נספח כד(י"ח) גם לבקשה זו הייתה
5 הסכמה של הנתבע ולמחרת נשלח נוסח הסכם מתוקן בהתאם (נספח כד' י"ט).
6 ב- 18.8.2011 חתמה התובעת על "מסמך ההבנות והסכם הבוררות" אלא שערכה בו שינויים בכתב
7 ידה. בניגוד להסכמת הצדדים שכל המחלוקות ידונו אצל בורר וכל התביעות שהוגשו בארץ ובחו"ל
8 תמוקנה, מחקה התובעת סעיף מהותי זה מההסכם וחתמה על המסמך.
9 יש לציין שבמועד זה היא פיטרה את עו"ד הדין שלה מתפקידה.
10 אין ספק שהנתבע נתן הסכמתו להסכם ההבנות והבוררות עד לאותו שינוי בלתי מוסכם שביצעה
11 התובעת במסמך עובר לחתימה עליו לפיכך אינני רואה בעובדה שלא צרף חתימתו על המסמך
12 שנחתם על ידי התובעת דאיינה לכך שהמשא ומתן לא השתכלל להסכם אלא שהתובעת החליטה
13 לשנות את ההסכם למרות ההסכמות וההבנות שהיו בין הצדדים. על חריגי ההסכמה וההשלמה
14 חלים דיני החוזים ובהם עקרון תום הלב. גם בעובדה שהסכם לא נחתם כשהראיות מצביעות על כך
15 שהסכם אכן השתכלל לא ראו בפסיקה חזות הכל ראה: בע"מ 741/11 פלונית נ' פלוני (פסק דינה של
16 כבי' השופטת עדנה ארבל, פורסם ביום 17.5.11) וראה גם ד"נ 40/80 קניג נ' כהן פ"ד לו(3) 701, 724
17 (1982) ו- ע"א 692/86 בוטקובסקי נ' גת פ"ד מד(1) 57 (1989) אליהם היא מפנה בפסק דינה ביחס
18 למהות החתימה. כבי' השופטת ארבל קובעת שאם מתקיימים בהסכם יסודות גמירת הדעת
19 והמסוימות, הוא יהיה תקף גם בהיעדר חתימת הצדדים.
20 במקרה זה אין לי ספק שהתובעת הייתה מצויה ונטלה חלק בגיבוש ההסכם, אלא שעובר לחתימתו
21 הסופית לאחר שהייתה גמירת דעת בין הצדדים, החליטה לשנות אותו באופן חד צדדי.
22 שינוי שמאיין את מטרתו שכן לשם מה "הסכם בורות" אם התביעות שהוגשו על-ידי שני הצדדים
23 תמשכנה להתקיים!!
24 לאור כל זאת אני קובעת כי התובעת השלימה עם חזרתם של הקטינים ארצה.

הגנת הנזק לקטינים

25
26 הגנה המצויה בסעיף 13 ב לאמנה.
27 יש לציין שמדובר בהגנה מצומצמת המטילה את הנטל על כתפי הטוען לה. כאשר על הטוען לה
28 להוכיח כי יגרם נזק רציני וקיצוני לקטינים אם יוחזרו לארץ ממנה נחטפו. זוהי מסוג ההגנות שיש
29 להגבילן למקרים יוצאי דופן וקיצוניים (ראה: בש"א 1648/92 טורנה נ' משולם פד"י מו(3), בע"מ
30 1855/08 ביטון נ' וינסט, בע"מ 672/06 אבו עראר נ' פאולה רגוז).
31 הנתבע טוען כי החזרתם של הקטינים לארה"ב עלולה לגרום להם נזק חמור.
32 אינני סבורה שמהראיות שהוצגו בפני ניתן לקבוע שכך הם פני הדברים ושהנתבע הרים את הנטל
33 הכבד המוטל עליו להוכחת טענה זו.
34

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

11 דצמבר 2011

תמ"ש 41179-08-11

1 הקטינים הופנו ביוזמת הנתבע לפסיכולוגית הגב' ישראלה יעקובוביץ אשר כתבה מסמך שהכתירה
2 אותו כחוות דעת. לא התרתי את הגשת המסמך כחוות דעת אלא את עדותה של הפסיכולוגית ככל
3 עדה. מסתבר מעדותה שהיא נפגשה עם הקטינים פעמיים לפגישת אינטק (איסוף נתונים) ואף על פי
4 כן כתבה מסמך הנחזה כחוות דעת לגבי הסיכון שבהחזרת הקטינים לחו"ל. בעדותה למעשה חזרה
5 בה מהיות הדברים שכתבה חוות דעת ואמרה:

6 "לשאלת בית המשפט איך אני יכולה להמליץ המלצות חד משמעיות לאחר פגישות איטק אני
7 משיבה כי התבקשתי לכתוב סיכום לאחר 2 פגישות נאמר לי שאחר כך יעבו אבחון פסיכו
8 דיאגנטי מקיף, הדבר נמסר לי על ידי ~~מי~~ (פרוטוקול עמ 42 מול שורות 10 ואילך).

9 בנסיבות הללו אין לראות בעדות הפסיכולוגית חוות דעת.

10 הפסיכולוגית התרשמה שהילדים מעוניינים להישאר בארץ כך גם אני התרשמתי מפגישתי איתם.
11 אינני סבורה שמכך ניתן להסיק שחזרה לארה"ב הייתה גורמת להם לנזק במיוחד עם שני ההורים
12 היו חוזרים ביחד עם ילדיהם. זאת ניתן ללמוד מדוא"ל ששלחה הקטינה לחברתה הטובה בארה"ב
13 (ראה נספח התובעת כי ו- מ"ו). יכולתי להתרשם שהילדים מאוד כועסים על אמם בשל תלונה
14 שהגישה במשטרה נגד הנתבע בעקבותיה נעצר ושוחרר.
15 אני דוחה את טענות הנתבע לגבי חלוקתה של ההגנה שבסעיף 13ב לאמנה.

חוסר תום לב

18 הנתבע טוען כי התובעת עושה שימוש לרעה בהליך על פי האמנת האג כדי להשיג לעצמה פורום נוח
19 יותר להתדיינות בעניין דרישותיה הכספיות – בארה"ב בשל כך נועד החליך על פי האמנה. הוא
20 מפנה בעניין זה לנ/8 תגובתה לבקשת הנתבע לבית הדין הרבני לקביעת סמכות השיפוט. בחקירתה
21 העידה כי בקליפורניה מזונות נקבעים על פי גרף הפנסה. שבקליפורניה אישה מקבלת מזונות גם
22 לאחר גירושן ששם עם הגשת התביעה היא קיבלה משמורת מלאה על הקטינים וקיבלה רשות לקבל
23 את השליטה על החברה האמריקאית (צו שעובד בינתיים) (עמ' 96 מול שורות 1 ואילך)

24 לטענתה הדברים נודעו לה רק במהלך הדיונים בבית המשפט בקליפורניה בחודש ספטמבר. אינני
25 נותנת אמון בדברים הללו משום שהתובעת העידה כי התייעצה עם שני עו"ד אמריקאים כבר בחודש
26 יולי 2011 (עמ' 88 מול שורות 20 ואילך).

27 אני מוצאת לציין שעדותה של התובעת בפני הייתה רוויה סתירות מהותיות לגבי נושאים שונים כגון
28 היעד לשם שלחה את המכולה. מודעותה לגבי ההליכים המשפטיים בארה"ב, חוסר הידע שגילתה
29 לגבי מכונית הצדדים שנתרה בארה"ב, טענותיה בפני בית הדין בארה"ב שאין לה בית בישראל וכן
30 שלא ראתה את ילדיה שלושה חודשים כאשר בפועל הופיעה בפני בישראל עוד ביום 6.9.2011 ובאותו
31 מועד נפגשה עם הקטינים.

32 עוד הובא לדיעתי על ידי ב"כ הנתבע שנכח בדיון בקליפורניה שהתובעת קובלת בפני בית המשפט
33 בקליפורניה על כך שההליכים בישראל נמשכים לאורך זמן ונדחים בעוד היא עצמה ביקשה ממני
34 בדיון שהיה קבוע בפני בנוכחותה ביום 6.9.2011 לדחות את מועדי שמיעת הראיות משום שהיא
35 צריכה להיות נוכחת בבית המשפט בקליפורניה.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

11 דצמבר 2011

תמ"ש 41179-08-11

1 גם ניסיונה להדיח ממסירת עדות את המתווך איליו פנתה לשם השכרת דירה עבורה ועבור
2 הקטינים ברמת השרון מצביעה על חוסר תום לב וחוסר אמינות.

סוף דבר

3
4
5 לאור קבעתי לפיה מקום המגורים הרגיל של הקטינים הוא בישראל. שהתובעת הסכימה והשלימה
6 עם חזרתם לארץ אני דוחה את התביעה.

7 אני מוצאת להוסיף ולהדגיש כי החליך על פי אמנת האג הוא הליך מהיר ומזורז שמטרתו להחזיר
8 מהר ככל הניתן את המצב לקדמותו. התרשמתי מהתנהלותה של התובעת שלא אצה לה הדרך
9 לסיים את ההליך בישראל, נהפוך הוא, מצאתי שהיה לה עניין לדחות את הדיונים שבפני כדי לנסות
10 ולמצות את זכויותיה בבית המשפט בקליפורניה. יש לציין שלמרות בקשתה לדחות את מועד שמיעת
11 הראיות כדי לאפשר לה להופיע בפני בית המשפט בקליפורניה בפועל היא שבה לישראל רק לאחר
12 למעלה מחודשיים, למועד ההוכחות האחרון מועד שנקבע להשלמת חקירת הנתבע ורק במועד זה
13 עם סיום הצגת הראיות על ידי שני הצדדים היא נחקרה.

14
15 מאחר ודחיתי את התביעה התובעת תשלם לנתבע הוצאות משפט בסך 30,000 ₪ כל פיגור בתשלום
16 ישא הפרשי ריבית והצמדה כדין.

17
18 ניתן היום, ט"ו כסלו תשע"ב, 11 דצמבר 2011, בהעדר הצדדים.

19
20
21
22
23
24
ד"ר ורדה בן שחר, שופטת